

LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO NR. I-1418 2, 19, 20, 22, 24, 25, 31, 33, 34, 34¹, 37, 38, 39, 40, 40¹, 40², 40³, 40⁴, 43, 45, 47, 48, 51, 52 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 32¹ IR 40² STRAIPSNIAIS, 34² STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR ĮSTATYMO TREČIOJO SKIRSNIO PAVADINIMO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS NEPILNAMEČIŲ APSAUGOS NUO NEIGIAMO VIEŠOSIOS INFORMACIJOS POVEIKIO ĮSTATYMO NR. IX-1067 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 STRAIPSNIŲ IR ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 12, 79, 124, 136, 146, 477, 502 IR 548 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Pastabas ir pasiūlymų vertinimas
<p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė, 2020-06-25, Nr. NV-1762</p>	<p>1. VII projektą 1 straipsniu keičiamo Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo (toliau – VII) 2 straipsnio 3-6 dalyse apibrėžiant sąvokas <i>antžeminė televizija, antžeminis radijas, antžeminis radijo tinklas, antžeminis televizijos tinklas</i> vartojami terminai <i>antžeminė analoginė ar skaitmeninė radijo stotis, antžeminė analoginė ar skaitmeninė televizijos stotis</i>, tačiau pačiame VII jie nėra apibrėžti. Atsižvelgiant į tai, siūlytina minėtus terminus apibrėžti arba pateikti nuorodą, kokiam teisės akte jie yra apibrėžti. Analogiškas pastebėjimas taikytinas ir dėl VII vartojamo termino <i>specialioji televizijos programa</i> (VII 33 straipsnio 9 dalis), <i>viešosios informacijos rengėjų ir (ar) skleidėjų veiklos savitvarkos institucijos</i> (pvz., VII projekto 15 straipsniu keičiamo VII 39 straipsnio 7 dalis).</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Projektu Nr. 1 keičiamame Visuomenės informavimo įstatyme (toliau – VII) naudojamos techninio pobūdžio sąvokos <i>antžeminė analoginė ar skaitmeninė radijo stotis, antžeminė analoginė ar skaitmeninė televizijos stotis</i> yra išvestinės iš sąvokų „radijo stotis“ (žr. Projektu Nr. 1 keičiamo VII 2 straipsnio 47 dalį) ir „televizijos stotis“ (žr. Projektu Nr. 1 keičiamo VII 2 straipsnio 68 dalį). Kadangi skaitmeninis / analoginis yra tik techniniai parametrai, o nagrinėjamo turinio sąvokos VII tekste daugiau niekur nenaudojamos, todėl jas apibrėžti netikslinga. Nors VII projektu nėra keičiama VII 33 straipsnio 9 dalis, į ją liečiančią pastabą atsižvelgta. <i>Viešosios informacijos rengėjų ir (ar) skleidėjų veiklos reglamentavimo ir savitvarkos institucijos</i> yra aptariamoms VII V skyriuje, todėl jų apibrėžimas (atkartojimas) sąvokoms skirtingame straipsnyje būtų perteklinis.</p>
	<p>6. Siekiant išvengti logikos klaidos, kai nežinoma sąvoka apibrėžiama naudojant pačią nežinomą sąvoką (<i>idem per idem</i>), VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 15 dalyje vietoj žodžių „<i>dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui</i>“ siūlytina įrašyti žodžius „<i>šios paslaugos teikėjui</i>“. Analogiška logikos klaida daroma ir apibrėžiant sąvokas <i>kabelinė televizija, mikrobangų daugiakanalė televizija, televizijos</i></p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Neatsižvelgta dėl VII 2 straipsnio 26 dalyje (pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 19 dalį) ir 35 dalyje (žr. 25 dalį) nurodytų sąvokų („<i>kabelinė televizija</i>“ ir „<i>mikrobangų daugiakanalė televizija</i>“), nes jas apibrėžiant naudojamos (kitos) sąvokos, kurios yra apibrėžiamos tame pačiame arba kituose įstatymuose (pvz. Elektroninių ryšių įstatyme).</p>

	<p><i>programų transliavimas</i> (atitinkamai VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 26, 35, 76 dalys).</p> <p>Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad programos ir vaizdo įrašai yra objektai, o ne subjektai, todėl jų negalima organizuoti. Atsižvelgiant į tai, siūlytina vietoj sąlygos „<i>kurių organizavimą nustato</i>“ vartoti kitą teiginį (pvz., galbūt tiktų teiginys „<i>kurių rodymo seką nustato</i>“).</p>	<p>Sąvoka „dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga“ (pasikeitus numeracijai žr. 13 dalį) suderinta su Valstybine lietuvių kalbos komisija (toliau – VLKK) ir aprobuota¹ su tam tikrais pakeitimais, kurie apima ir siūlymus Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės pastabose.</p>
	<p>14. VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 49 dalyje siūlytina atsisakyti vertinamojo pobūdžio žodžio „<i>aiškiai</i>“.</p>	<p>Neatsižvelgta. (Pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 37 dalį) Žodis „aiškiai“ naudojamas 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1808, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva; toliau – Direktyva), tekste (sąvokoje „prekių rodymas“). Žodžiu „aiškiai“ akcentuojamas objekto (prekės) išskyrimas, todėl šis žodis apibrėžime palengvina nuostatos taikymą praktikoje.</p>
	<p>15. VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 51 dalyje po žodžių „<i>kitos privačios patalpos</i>“ siūlytina įrašyti žodžius „<i>ir teritorijos</i>“. Taip pat manytina, kad būtų tikslinga šioje dalyje išvardintų veiklų sąrašą (ūkinė, komercinė ar profesinė veikla), papildyti laisvalaikio, poilsio ar kita asmenine veikla.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. (Pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 39 dalį) Įterpus žodį „teritorijos“ būtų neproporcingai praplėstos privataus gyvenimo ribos – tokiu atveju į šią sritį patektų visos (atviros, aiškiai nepažymėtos ir kitos) teritorijos, kuriose asmuo vykdo tam tikrą veiklą.</p>
	<p>20. VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 74 dalyje apibrėžiama sąvoka <i>televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslauga</i>. Atsižvelgiant į tai, jog kai kurie radijo programų transliuotojai transliuoja savo programas internetu, svarstyтина, ar VII nereikėtų aptarti ir radijo programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugos teikimo.</p>	<p>Neatsižvelgta. (Pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 63 dalį) Praktikoje atskirų radijo programų platinimo internete veikla nėra vystoma, todėl tokia apibrėžtis iš esmės nereikalinga, todėl nereguluotina.</p>
	<p>21. VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 80 dalyje siūlytina kaip perteklinio atsisakyti vertinamojo pobūdžio</p>	<p>Neatsižvelgta. (Pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 69 dalį)</p>

¹ Žr. įrašą Lietuvos Respublikos terminų banko interneto svetainėje: <http://terminai.vlkk.lt/paieska?search=dalijimosi+vaizdo+med%C5%BEiaga+platformos+paslauga>.

	termino „stipriai“.	Žodžiai „stipriai įbauginti“ naudojami 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičiančios Tarybos pamatinę sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičiančios Tarybos sprendimą 2005/671/TVR, tekste (žr. 3 straipsnio 2 dalies „a“ punktą). Žodis „stipriai“ turėtų palengvinti nuostatos taikymą praktikoje.
	<p>23. VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 84 dalyje numatoma, kad <i>programa, kurios tikslinė auditorija yra įvairaus amžiaus asmenys, nelaikoma vaikams skirta programa</i>. Manytina, kad šiuo atveju turėtų būti formuluojama priešinga nuostata, t. y., kad programa, kurios tikslinė auditorija yra įvairaus amžiaus asmenys, laikoma vaikams skirta programa. Įtvirtinus, jog programa, kurios tikslinė auditorija yra įvairaus amžiaus asmenys, nelaikoma vaikams skirta programa, prarastų prasmę tam tikri VII nustatyti ribojimai, susiję su nepilnamečių asmenų tiksline auditorija (pvz., VII 15 straipsniu keičiamo VII 39 straipsnio 5 dalies 8 punktas ir 9 dalis (dėl teleparoduotųjų transliavimo draudimo vaikams skirtų programų metu ir netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie įterpiami į vaikams skirtas programas arba yra įtraukti į tokias programas, apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir maistiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos arba natrio ir cukraus, kuriuos rekomenduojama vartoti saikingai), VII 17 straipsniu keičiamo VII 40¹ straipsnio 3 dalies 2 punktas (dėl draudimo rodyti prekes vaikams skirtose programose). Abejotina, ar tokiu atveju būtų pasiekti minėtais ribojimais siekiamas tikslas – veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti tam tikrą informaciją, galinčią neigiamai įtakoti jų fizinį, protinį ar dorovinį vystymąsi. Tokiu atveju susidarytų paradoksali situacija, kai transliuojant vaikams skirtą programą galiotų draudimai rodyti tam tikrą informaciją, tačiau iš karto po šios programos transliuojant visai šeimai skirtą programą analogiškai draudimai nebegaliotų ir vaikas galėtų matyti tą informaciją, nuo kurios jį buvo stengiamasi apsaugoti.</p>	<p>Neatsižvelgta. (Pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 41 dalį) Darytinas skirtumas tarp visiems žiūrovams (tarp jų ir vaikams) skirtų programų ir programų vaikams, nes šią nuo pirmosios skiria tikslinė auditorija – vaikai (t. y. asmenys iki 18 metų). Jei informacija nedaro neigiamo poveikio nepilnamečiams (vaikams), ji savaime neturėtų būti laikoma programa vaikams. Projektu Nr. 1 siūlomų pakeitimų kontekste vienintelis skirtumas tarp visai šeimai skirtos programos ir programos vaikams būtų toks, kad pastarojoje programoje nebūtų galimi tam tikri komerciniai audiovizualiniai pranešimai, arba jų sklaidai turėtų būti taikomi papildomi laiko apribojimai. Tačiau bet kuri kita viešoji informacija, daranti neigiamą poveikį nepilnamečiams, abejojose programose būtų ribojama vienodai. Pažymėtina, kad sąvoką „programa vaikams“ (prieš tai buvo „vaikams skirta programa“) suderinus su VLKK, buvo pakeista jos numeracija.</p>

	<p>26. Atkreiptinas dėmesys, kad VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 96 dalyje pateikiamas sąvokos „žurnalas“ apibrėžimas nėra tinkamas, nes jis gali būti skirtas tiek įvairiai auditorijai, tiek ir tikslinei (pvz., vaikams, moterims, vyrams, konkrečiai profesijai ar pan.), taip pat jame gali būti spausdinami tiek įvairių sričių straipsniai, tiek ir vienos konkrečios srities (pvz., apie gamtą, rankdarbius, istoriją ar pan.).</p>	<p>Neatsižvelgta. (Pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 84 dalį) Būtent dėl to, kad žurnalas gali būti skirtas tiek įvairiai, tiek tikslinei auditorijai, jo sąvoka neturėtų būti keičiama, nes įvairi auditorija apima bet kuriuo požymiu skiriamą, taigi ir bet kurią tikslinę, auditoriją.</p>
	<p>27. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 97 dalyje pateikiamą sąvokos žurnalistas apibrėžimą, žurnalistu būtų laikomas ir asmuo, kuris pats nerinktų, nerengtų ir neteiktų jokios medžiagos viešosios informacijos rengėjui, o tiesiog priklausytų žurnalistų profesinei organizacijai, t. y., būtų šios organizacijos nariu. Svarstyтина, ar vien tik priklausymas atitinkamai organizacijai, tačiau nevykdant aktyvios žurnalistinės veiklos, yra pakankamas pagrindas asmeniui priskirti žurnalistą statusą.</p>	<p>Neatsižvelgta. (Pasikeitus VII 2 straipsnio punktų numeracijai žr. 85 dalį) Projektu Nr. 1 nesiūloma keisti „žurnalistą“ apibrėžimą. Siekiant jį tinkamai pakeisti, turi būti atskleistos aiškios priežastys, atliktas išsamus tokio pokyčio ir bendrai žurnalistų teisinio statuso pokyčio vertinimas. Konkrečiu atveju abejonė dėl asmens priklausymo žurnalistų profesinei organizacijai požymio nėra pakankamas pagrindas keisti šį apibrėžimą. Galiojant esamam žurnalistų apibrėžimui, žurnalistų profesinei bendruomenei tenka pareiga ir atsakomybė užtikrinti formalius narystės reikalavimus ir sąlygas, stebėti ir vertinti, kaip jai priklausantis asmuo (žurnalistas) juos atitinka.</p>
	<p>32. Atsižvelgiant į tai, kad pagal VII projekto 5 straipsniu keičiamo VII 24 straipsnio 1 dalies 7 punktą Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinėje sistemoje (toliau – VIRSIS) būtų skelbiami duomenys ne tik apie viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų dalyvius, bet ir apie jų dalyvių dalyvius, siūlytina šį punktą tikslinti, numatant, kad VIRSIS būtų skelbiamas viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų dalyvių ir dalyvių dalyvių sąrašas.</p>	<p>Neatsižvelgta. Pagal pateiktą pasiūlymą viešosios informacijos rengėjo ir (ar) skleidėjo dalyviai būtų atskleidžiami tik iki antrosios eilės (lygmens) ir nepasiektų pakeitimų tikslo – Projektu Nr. 1 tikslinant VII 24 straipsnio 1 dalies 7 punktą siekiama atskleisti dalyvius <u>iki fizinio asmens</u> nepriklausomai nuo to, kiek skirtingų dalyvių eilių yra juridinio asmens valdymo struktūroje.</p>
	<p>37. VII projekto 6 straipsniu keičiamo VII 25 straipsnio 1 dalies 2 punkte siūlytina sukonkretinti, kas būtų laikoma <i>reikšminga</i> audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjo darbuotojų dalimi (pvz., nustatant tam tikrą minimalią procentinę dalį nuo visų darbuotojų). Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra pažymėjęs (pvz., 2009 m. birželio 22 d., 2013 m. lapkričio 6 d., 2015 m. gegužės 26 d., 2018 m. gegužės 24 d. nutarimai), jog konstitucinis teisinės valstybės</p>	<p>Neatsižvelgta. Žodis „reikšminga“ (anglų k. „significant“), kalbant apie audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo darbuotojų dalį, Direktyvoje 2010/13/ES nesikeitė nuo 2010 m., tačiau šis žodis lietuviškame Direktyvos teksto vertime vienoje vietoje išverstas į „žymi“ (žr. Direktyvos 2 straipsnio 3 dalies b punktą), kitoje – į „didesnė“ (žr. Direktyvos 2 straipsnio 3 dalies c punktą). Atitinkamai Direktyvoje (ES) 2018/1808 keičiant 2 straipsnio</p>

	<p>principas suponuoja visų teisės aktų hierarchiją ir neleidžia poįstatyminiais teisės aktais reguliuoti santykių, kurie turi būti reguliuojami tik įstatymu. Viena tokių santykių sričių yra esminės ūkinės veiklos sąlygos. Manytina, kad taisyklė, pagal kurią sprendžiama, kurios valstybės jurisdikcijai turėtų būti priskirtas ūkio subjektas, priskirtina esminių ūkinės veiklos sąlygų kategorijai. Taip pat pažymėtina, jog Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra konstatavęs (pvz., 2018 m. vasario 15 d. nutarimas), kad vienas iš esminių Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinto teisinės valstybės principo elementų yra teisinis tikrumas ir aiškumas; teisinis reguliavimas privalo būti aiškus ir darnus, teisės normos turi būti formuluojamos tiksliai, jose negali būti dviprasmybių. Šiuo atveju teiginys „<i>reikšminga darbuotojų dalis</i>“ yra vertinamojo pobūdžio ir dviprasmybių kelia bei gali būti sudėtinga tokią sąlygą taikyti praktikoje. Analogiški pastebėjimai taikytini ir vertinamojo pobūdžio teiginiui „<i>palaiko nuolatinius ir veiksmingus ryšius su Lietuvos Respublika</i>“ (šis pastebėjimas taikytinas ir VII projekto 19 straipsniu papildomo VII 40² straipsnio 1 dalies 2 punktui).</p>	<p>3 dalies b punktą (c punktas keičiamas nebuvo – <i>past.</i>) teksto vertime į lietuvių kalbą tas pats žodis „<i>significant</i>“ išverstas į „reikšminga“. Žodis „reikšminga“ yra labiau tinkamas, nes jis orientuoja ne į kiekybinį (darbuotojų skaičiaus), bet į kokybinį (asmenų, priimančių redakcinius sprendimus, galios) kriterijų. Svarbu pažymėti, kad nustatant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo jurisdikciją, dalyvauja ne tik nacionalinė priežiūros institucija, bet ir Europos Komisija. Todėl kitokia nei Direktyvoje nurodyta apibrėžtis (kartu ir samprata), apsunkintų Direktyva koordinuojamų paslaugų teikimo reguliavimą ES lygmeniu. Analogiški argumentai teikiami ir dėl kito požymio, pagal kurį nustatoma audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo jurisdikcija („<i>palaiko nuolatinius ir veiksmingus ryšius su Lietuvos Respublika</i>“), apibrėžties.</p>
	<p>42. Nors VII 33 straipsnyje aptariamas nelicencijuojamos radijo ir televizijos programų transliavimo ir retransliavimo veiklos reguliavimas, tačiau atkreiptinas dėmesys, kad šio straipsnio 1-3 dalyse nustatytas teisinis reguliavimas iš esmės atitinka Licencijavimo pagrindų aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimu Nr. 937, III skyriaus antrajame skirsnyje aptartus reikalavimus licencijų išdavimo modeliui „D“, todėl svarstytina, ar pagrįstai VII 33 straipsnyje nustatytus reikalavimus atitinkanti veikla priskiriama nelicencijuojamos veiklos kategorijai.</p>	<p>Neatsižvelgta. Projektu Nr.1 nesiūloma keisti šiuo metu nustatyto <i>nelicencijuojamos</i> radijo ir televizijos programų transliavimo ir retransliavimo veiklos reguliavimo, juo labiau šios veiklos pobūdį keisti į licencijuojamą. Nagrinėjamu atveju VII nustatytas reguliavimas neturėtų būti keičiamas pagal žemesnės hierarchijos teisės aktą – Vyriausybės nutarimą. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal VII nelicencijuojamos radijo ir televizijos programų transliavimo ir retransliavimo veiklos duomenys yra teikiami į Licencijų informacinę sistemą.</p>
	<p>43. VII projekto 10 straipsnio 2 dalimi papildomoje naujoje VII 34 straipsnio 2 dalyje siūlytina atsisakyti vertinamojo pobūdžio teiginių „<i>palaipsniui</i>“, „<i>vis labiau</i>“. Atsižvelgiant į tai, jog numatoma, kad Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija (toliau – LRT) ir kiti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai skleidžiamą viešąją informaciją neįgaliesiems pritaikyti turėtų</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgta dėl teiginio „<i>vis labiau</i>“ išbraukimo, tačiau paliekant žodį „<i>palaipsniui</i>“. Priešingu atveju susidarytų klaidingas išpūdis, kad viešosios informacijos pritaikymas neįgaliesiems būtų užtikrintas iš karto, tačiau objektyviai to įgyvendinti nebūtų įmanoma.</p>

	<p>vadovaudamiesi atitinkamai Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgalios institucijos patvirtintu informacinio prieinamumo neįgaliesiems gerinimo veiksmų planu, manytina, kad pirmiau minėti teiginiai apskritai yra pertekliniai.</p> <p>Be to, atkreiptinas dėmesys, kad nors numatoma, jog LRT skleidžiamą viešąją informaciją neįgaliesiems pritaikyti turėtų vadovaudamasi Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis, pastarajame įstatyme tokia tvarka ir sąlygos nėra aptariamoms. Atsižvelgiant į tai, siūlytina arba šią tvarką ir sąlygas aptarti VII projekte, arba kaip susijusį parengti atitinkamą Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymo pakeitimo įstatymo projektą.</p>	<p>Tiek Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymo 5 straipsnio pakeitimo įstatyme (2019 m. kovo 21 d. Nr. XIII-2008), tiek Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymo pakeitimo įstatyme (2020 m. gegužės 7 d. Nr. XIII-2929) yra nustatyta klausos ir regos negalią turintiems asmenims pritaikomų Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos programų kvotos, aptariamoms jų didinimo sąlygos.</p>
	<p>44. Neaišku, kodėl VII projekto 11 straipsniu keičiama VII 34¹ straipsnio 3 dalis nebūtų taikoma kitų Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusių Europos valstybių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimui.</p> <p>Taip pat siūlytina sukonkretinti vertinamojo pobūdžio sąlygų „akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai“ (VII projekto 11 straipsniu keičiama VII 34¹ straipsnio 3 dalies 1, 2 punktai) turinį. Pažymėtina, jog atsižvelgiant į tai, kad remiantis šia sąlyga galėtų būti laikinai stabdomas paslaugų teikimas, ši sąlyga priskirtina ūkinės veiklos ribojimų kategorijai. Remiantis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuota doktrina (pvz., Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2004 m. sausio 26 d., 2018 m. vasario 15 d. nutarimuose yra konstatavęs, kad vienas iš esminių Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinto teisinės valstybės principo elementų yra teisinis tikrumas ir aiškumas; teisinis reguliavimas privalo būti aiškus ir darnus, teisės normos turi būti formuluojamos tiksliai, jose negali būti dviprasmybių; 2011 m. gruodžio 22 d. nutarime Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra pažymėjęs, kad konstitucinis teisinės valstybės principas suponuoja reikalavimus įstatymų leidėjui nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris <i>inter alia</i> suteiktų galimybę teisinių santykių subjektams</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Kitų Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusių Europos valstybių (t. y. ne Europos Sąjungos valstybių narių ir ne Europos ekonominės erdvės valstybių) audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimui (taip pat šių paslaugų stabdymui) būtų taikomos Projektu Nr. 1 keičiamo VII 34¹ straipsnio 9–10 dalių nuostatos.</p> <p>Žodžiai „akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai“ po didelių diskusijų buvo įterpti į Direktyvos tekstą siekiant pabrėžti neabejotinai žalingą informacijos pobūdį.</p> <p>Svarbu pažymėti, kad nustatant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų ribojimą, ribojimo pagrindai turės būti vertinami ne tik nacionalinės priežiūros institucijos, bet ir Europos Komisijos, kuri spęs, ar panaudotų priemonių taikymas yra suderinamas su Europos Sąjungos teise. Esant tokiam Direktyvos nuostatų taikymo mechanizmui kitokia nei Direktyvoje nurodyta ribojimų apibrėžtis galimai nukryptų nuo vienodo Direktyva koordinuojamų paslaugų teikimo reguliavimo ES lygmeniu.</p> <p>Analogiškai argumentai teikiami ir dėl Projekto Nr. 1 11 straipsniu keičiamos VII 34¹ straipsnio 4 dalies, papildomai pažymint, kad <i>skubiu atveju</i> Lietuvos radijo ir</p>

	<p>žinoti, ko iš jų reikalauja teisė, kad jie galėtų savo elgesį orientuoti pagal teisės reikalavimus, teisės normos būtų nustatomos iš anksto, įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas būtų aiškus, suprantamas, neprieštaringas, teisės aktuose nebūtų nuostatų, vienu metu skirtingai reguliuojančių tuos pačius visuomeninius santykius), tokio pobūdžio sąlygos turėtų būti formuluojamos labai aiškiai ir konkrečiai, kad ūkio subjektai galėtų iš anksto įsivertinti, kokio elgesio iš jų tikimasi, ir nebūtų pažeidžiami teisėtų lūkesčių, teisinio saugumo ir teisinio tikrumo principai. Analogiškas pastebėjimas taikytinas ir VII projekto 11 straipsniu keičiama VII 34¹ straipsnio 4 daliai (neaišku, kokie atvejai būtų priskiriami <i>skubių</i> kategorijai).</p>	<p>televizijos komisijai (toliau – LRTK) išlieka pareiga gauti iš nacionalinį saugumą užtikrinančios ar kitos kompetentingos institucijos informaciją, kurią įvertinus bus galima nustatyti, kad įtariamasis pažeidimas kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, įskaitant nacionalinio saugumo ir gynybos užtikrinimą; be to, skubaus priemonių taikymo atveju skuba taip pat turės būti atitinkamai argumentuota Europos Komisijai.</p> <p>Vienu iš skubaus priemonių taikymo pavyzdžių galėtų būti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų apribojimas, siekiant užkirsti kelią neteisėtam šių paslaugų poveikiui Lietuvoje vykstant rinkimams (rinkimų agitacijos laikotarpiu).</p>
	<p>45. VII projekto 11 straipsniu keičiamo VII 34¹ straipsnio 4 dalyje numatoma, kad skubiu atveju LRTK galėtų laikinai sustabdyti laisvą programų priėmimą Lietuvos Respublikoje ir nesilaikydama šio straipsnio 3 dalies 2 punkto a, b ir c papunkčiuose nurodytų sąlygų. Taip pat pažymima, kad „šios dalies reikalavimai taikomi tik imantis priemonių prieš audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėją, kuris priklauso Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės jurisdikcijai“. Neaišku, kokia elgesio taisyklė būtų taikoma tuo atveju, jeigu tokį skubų atvejį išprovokuotų trečiosios užsienio valstybės audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo veiksmai.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Kaip minėta, kitų – ne Europos Sąjungos valstybių narių ir ne Europos ekonominės erdvės valstybių – audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimui (taip pat šių paslaugų stabdymui) būtų taikomos Projektu Nr. 1 keičiamo VII 34¹ straipsnio 9–10 dalių nuostatos.</p> <p>Jei audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kurios atžvilgiu būtų taikomas priėmimo ribojimas, kilmės šalis būtų valstybė, ratifikavusi Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų (tačiau nesanti nei Europos Sąjungos valstybė narė, nei Europos ekonominės erdvės valstybė), paslaugų ribojimas vyktų pagal Projekto Nr. 1 11 straipsniu keičiamo VII 34¹ straipsnio 11 dalyje nustatytą taisyklę.</p>
	<p>46. <...> Taip pat pažymėtina, jog neaišku kokios konkrečiai LRTK galimos taikyti priemonės patektų į „<i>galimų taikyti objektyviai būtinų, taikomų nediskriminuojant ir proporcingų tikslams, kurių siekiama, tinkamų</i>“ priemonių kategoriją. Siūlytina aiškiai įvardinti ūkio subjektams galimas taikyti priemones (taip pat žr. šios išvados 44 punkte išdėstytus argumentus). Analogiškas siūlymas taikytinas ir VII projekto 11 straipsniu keičiama VII 34¹ straipsnio 9 daliai.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Visos priemonės, kurias pagal savo kompetenciją gali taikyti LRTK, yra išvardytos Projektu Nr. 1 keičiamame VII, todėl nuostata atitinkamai patikslinta. Direktyvos 4 straipsnio 3 dalį atitinkančia formuluote „<i>galimų taikyti objektyviai būtinų, taikomų nediskriminuojant ir proporcingų tikslams, kurių siekiama, tinkamų</i>“ nekalbama apie naujas priemones, bet apie LRTK dispozicijoje esančias priemones, kurias būtų galima pritaikyti konkrečioje situacijoje, kai kitoje ES šalyje narėje</p>

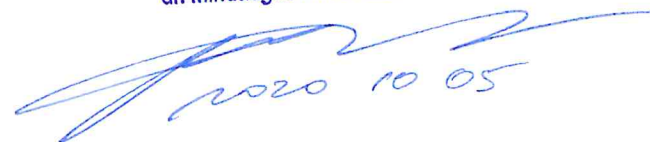
		įsisteigęs audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas siekia išvengti griežtesnių reikalavimų, kurie būtų taikomi Lietuvos Respublikoje. Be to, šios priemonės turi būti suderinamos su Europos Sąjungos teise, todėl jei Europos Komisija priimtų sprendimą dėl minėtų priemonių nesuderinamumo (su Europos Sąjungos teise), LRTK privalėtų jų taikymą atšaukti.
	59. <...> Taip pat siūlytina konkrečiai atskleisti, kas pagal keičiamo VII 40 ³ straipsnio 1 dalies 4 punktą būtų laikoma <i>aiškiu</i> programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų naudotojų informavimu apie šiose programose ir vaizdo įrašuose skleidžiamus komercinius audiovizualinius pranešimus.	Neatsižvelgta. Žodis „aiškiai“ naudojamas Direktyvos tekste (28b straipsnio 2 dalies 3 pastraipoje); juo pabrėžiamas paslaugos teikėjo pareigos (informuoti paslaugos gavėją) tinkamas įgyvendinimas. Nagrinėjamo žodžio nebuvimas praktikoje apsunkintų nuostatos taikymą ir vartotojų teisių gynimą.
	60. VII projekto 20 straipsniu keičiamo VII 40 ³ straipsnio 2 dalyje siūlytina sukongretinti vertinamojo pobūdžio teiginius: „ <i>skaidrius ir paprastus naudoti mechanizmus</i> “, „ <i>lengvas naudoti sistemas</i> “, „ <i>skaidrias, lengvas naudoti ir veiksmingas naudotojų skundų <...> nagrinėjimo ir sprendimo procedūras</i> “, „ <i>veiksmingas gebėjimo naudotis visuomenės informavimo priemonėmis priemones bei instrumentus</i> “. Kaip alternatyva galėtų būti įpareigojimo sukongretinti šių nuostatų turinį poįstatyminiu teisės aktu numatymas, pvz., patvirtinant atitinkamas tvarkas ar pan.	Neatsižvelgta. Projekto Nr. 1 20 straipsniu keičiamo VII 40 ³ straipsnio 2 dalyje nurodytos priemonės yra taikomos pasirinktinai dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų. Be to, minėtoms priemonėms įgyvendinti gali būti taikomi elgesio (etikos) kodeksai. Atsižvelgiant į tai, nėra tikslinga labiau konkretinti (galimai, siaurinti ar riboti) šių priemonių užtikrinimo savitvarkos mechanizmais.
	63. Atkreiptinas dėmesys, jog sąvokos <i>viešosios informacijos rengėjas</i> turinys apima ir žurnalistus (VII projekto 1 straipsniu keičiamo VII 2 straipsnio 87 dalis). Atsižvelgiant į tai, siūlytina VII projekto 22 straipsniu keičiamo VII 43 straipsnio 1 dalyje atsisakyti žodžio „ <i>žurnalistai</i> “ (analogiškas siūlymas taikytinas ir keičiamo VII 43 straipsnio 5 dalies 1 punktu).	Neatsižvelgta. Nežiūrint į tai, kad viešosios informacijos rengėjo apibrėžimas apima ir žurnalistus, vis dėlto, žurnalistų teisinis statusas yra ypatingas. Todėl konkrečioje teisės normoje, aptariančioje žurnalistinės etikos laikymosi reglamentavimą, svarbu pabrėžti žurnalistą, kaip ypatingo teisės subjekto, pareigas.
	66. VII projekto 22 straipsniu keičiamo VII 43 straipsnio 4 dalyje vartojamas teiginys „ <i>profesinės ir vartotojų asociacijos arba organizacijos</i> “. Neaišku, kokios organizacijos turimos omenyje.	Neatsižvelgta. Kalbama apie <i>profesines organizacijas</i> ir (arba) <i>vartotojų organizacijas</i> , t. y. formuluotė apima tiek profesines / vartotojų <i>asociacijas</i> , tiek profesines / vartotojų <i>organizacijas</i> .
	67. VII projekto 22 straipsniu keičiamo VII 43 straipsnio 5 dalies 1 punkte siūlytina atskleisti vertinamojo pobūdžio sąlygos „ <i>plačiai pripažintų</i> “ turinį, taip pat – kas laikytina	Atsižvelgta iš dalies. Projekto Nr. 1 22 straipsniu keičiamo VII 43 straipsnio 5 dalyje negali būti apibrėžti „ <i>plačiai pripažintų</i> “ elgesio

	<i>Europos Sąjungos pagrindiniais suinteresuotaisiais subjektais.</i>	(etikos) kodeksų kriterijai, taikomi Europos Sąjungoje. Atsižvelgiant į tai, kriterijai patikslinti tik tiems kodeksams, kurie taikomi nacionaliniu lygmeniu.
	<p>68. Atsižvelgiant į VII projekto 23 straipsniu keičiamo VII 45 straipsnio 4 dalyje numatomą Medijų tarybos paskirtį, t. y., kad tai būtų tik kolegialus kultūros ministru patariantis organas, manytina, kad tokio organo sudarymas neturėtų būti aptartas įstatymo lygmeniu. Ne įstatymų leidėjas, o pats kultūros ministras turėtų apsispręsti, ar jam reikia atitinkamo patarimo organo. VII galėtų būti numatyta nebent teisė kultūros ministru esant poreikiui sudaryti tokį patariamąjį organą (nors to atskirai apskritai nebūtina aptarti). Be to, neaišku, koks būtų šios tarybos santykis su Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo 32 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta ministerijoje sudaroma kolegija.</p> <p>Taip pat pastebėtina, kad Medijų tarybos apibūdinimas, kaip „<i>prie Vyriausybės įgaliotos institucijos sudaroma patarimoji institucija</i>“, nėra tinkamas, nes patariamasis organas nėra nei institucija, nei juridinis asmuo apskritai.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Kultūros ministerijos valdymo srityje egzistuoja įvairių kultūros šakų patiriamosios tarybos (Bibliotekų taryba, Kino taryba, Literatūros taryba, Lietuvos kultūros centrų taryba, Muziejų taryba, Profesionaliojo scenos meno įstaigų taryba ir kt.). Nemaža dalis šių tarybų veikia šakiniuose įstatymuose (Bibliotekų įstatyme, Muziejų įstatyme, Profesionaliojo scenos meno įstatyme, Kultūros centrų įstatyme ir kt.) numatytais teisiniais pagrindais. Atitinkamai VII siekiama įtvirtinti ir Medijų tarybos veiklos nuostatas. Medijų taryba nėra ir nebus sudaroma iš Kultūros ministerijai pavaldžių įstaigų ar įstaigų prie ministerijos, veikiančių visuomenės informavimo srityje – tai esminis jos skirtumas nuo Kultūros ministerijos kolegijos. Be to, patariamasis organas neprivalo būti juridinis asmuo, kad galėtų būti vadinamas institucija („patarimoji institucija“).</p>
	<p>80. VII projekto 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 12 dalyje numatoma, kad tuo atveju, jeigu būtų atsakomybę lengvinančių aplinkybių, baudos dydis asmeniui būtų mažinamas nuo vidurkio <i>iki minimumo</i>. Atkreiptinas dėmesys, kad keičiamo VII 48 straipsnio 3 dalyje numatoma, jog atitinkamos paslaugos teikėjui už padarytus pažeidimus galėtų būti skiriama bauda iki 3 procentų paslaugų teikėjo bendrųjų metinių pajamų praėjusiais ūkiniais metais. Taigi, numatomas baudos dydžio maksimumas, tačiau neaptartas minimumas, todėl teoriškai minimalus baudos dydis galėtų būti tik simbolinis, pvz., 1 Eur. Tačiau tai būtų visiškai neadekvatu VII aprašytų pažeidimų, už kuriuos galėtų būti skiriama bauda, pobūdžiui, jų pavojingumui, galimos sukelti žalos mastui. Todėl neaišku, kaip būtų apskaičiuojamas galimos skirti baudos vidurkis. Atsižvelgiant į tai, siūlytina konkrečiu dydžiu apibrėžti ir galimos skirti baudos minimumą</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Projekto Nr. 1 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 12 dalyje nesiūlomas naujas reguliavimas. Bet kuriuo atveju baudos dydžio minimumas yra riba, nuo kurios apskaičiuojamas baudos vidurkis, kai nėra nustatyta pažeidimą sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių (kai nėra nustatyta minimali riba, skaičiuojama nuo nulinės reikšmės). Atsižvelgiant į šių aplinkybių egzistavimą, baudos dydis toliau apskaičiuojamas jį slenkant nuo vidurkinės reikšmės didėjimo (iki 3 proc. metinių pajamų dydžio) arba mažėjimo kryptimi (iki reikšmės „0“). Atkreiptinas dėmesys, kad ir kituose teisės aktuose (pavyzdžiui, Reklamos įstatyme) nėra nustatyta minimalios baudos dydžio riba.</p>

	<p>81. Atkreiptinas dėmesys, jog VII 19 straipsnio 5 dalyje sprendimui priimti nustatytas tas pats 20 darbo dienų terminas, kaip ir VII projekto 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 13 dalyje. Atsižvelgiant į tai, neaišku, kodėl VII projekto 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 13 dalyje daroma išlyga dėl VII 19 straipsnio 5 dalies</p>	<p>Neatsižvelgta. Projekto Nr. 1 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 13 dalyje nesiūlomas naujas reguliavimas. VII 19 straipsnio 5 dalyje ir 48 straipsnio 13 dalyje nustatyti skirtingi terminai: VII 19 straipsnio 5 dalyje numatyta atveju sprendimas turi būti priimamas per 20 darbo dienų <u>nuo prašymą pateikusių asmenų informavimo apie jo prašymo nagrinėjimo rezultatus dienos</u>. Įvertinus tai, kad asmuo apie jo prašymo nagrinėjimo rezultatus turi būti informuotas per 10 darbo dienų nuo jo prašymo gavimo dienos, sprendimas turi būti priimtas <u>per 30 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos</u>. Tuo tarpu VII 48 straipsnio 13 dalyje numatytais atvejais sprendimui priimti nustatytas terminas – per 20 darbo dienų nuo tyrimo pradžios.</p>
	<p>82. VII projekto 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 14 dalyje siūloma riboti pažeidimu įtariamais asmenims teisę susipažinti su tyrimo bylos medžiaga, priskirtina valstybės, tarnybos ar komercinės paslapties kategorijai. Manytina, kad tokia nuostata galimai ribotų ūkio subjekto, kuriam inicijuotas pažeidimo tyrimo procesas, teisę į gynybą ir teisingą pažeidimo aplinkybių išnagrinėjimą. Atkreiptinas dėmesys, kad, pvz., ANK 570 straipsnio 3 dalyje administracinė atsakomybė traukiamam asmeniui, nukentėjusiajam ar jų atstovams tokie ribojimai nėra nustatyti, t. y., jiems suteikta teisė susipažinti su visa pareigūnų atlikto tyrimo medžiaga, taip pat ir su bylos medžiaga, pateikta bylos nagrinėjimo metu.</p>	<p>Neatsižvelgta. Projekto Nr. 1 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 14 dalyje nesiūlomas naujas reguliavimas. Konkrečioje dalyje nustatytas apribojimas yra specialioji teisės norma, kuri jokių būdu neatima ir neapriboja asmens (ūkio subjekto) teisės į gynybą. Manytina, kad kiekvienu atveju interesas apsaugoti ūkio subjektą nuo jo komercinės paslapties atskleidimo turi būti derinamas su kitu (konkuruojančiu) interesu – kito ūkio subjekto teise į gynybą. Kadangi nagrinėjama atveju VII nėra apibrėžiama komercinė paslaptis, būtų taikomi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.116 straipsnyje numatyti informacijos, laikomos, taip pat ir nelaikomos komercine paslaptimi, kriterijai (požymiai).</p>
	<p>84. VII projekto 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 18 dalyje numatoma, kad LRTK <i>sprendimų apskundimas Vilniaus apygardos administraciniam teismui, nestabdytų šių sprendimų vykdymo</i>. Siūloma nuostata kelia abejonių dėl jos pagrįstumo, nes teismui nesustabdžius LRTK sprendimo vykdymo, o vėliau pripažinus šį sprendimą neteisėtu ir jį panaikinus, ūkio subjektas galėtų kelti pretenziją valstybei dėl tokio sprendimo pagrindu patirtos žalos atlyginimo. Atkreiptinas dėmesys, kad kituose įstatymuose, nustatančiuose ekonominių sankcijų ūkio</p>	<p>Neatsižvelgta. Projektu Nr. 1 nesiūloma keisti VII 48 straipsnio 18 dalies nuostatą. Pagal esamą reguliavimą ūkio subjektas, skųsdamas teismui LRTK sprendimą, visuomet turi teisę prašyti teismo taikyti laikinas apsaugos priemones, tuo tarpu teismas – atitinkamai tokį ūkio subjekto prašymą išnagrinėti. Be kita ko, Direktyvos 30 straipsnio 6 dalies nuostatos suponuoja, kad nacionalinėje teisėje gali būti nustatyti tokie apeliaciniai mechanizmai, kokie ir yra aptariamai VII („Kol nagrinėjamas</p>

	<p>subjektams skyrimą, įtvirtinta priešinga nuostata, t. y., kad kreipimasis į teismą sustabdo nutarimo taikyti sankciją vykdymą (pvz., Alkoholio kontrolės įstatymo 41 straipsnio 2 dalis, Tabako, tabako gaminių ir su jais susijusių gaminių kontrolės įstatymo 33 straipsnio 2 dali, Aplinkos apsaugos įstatymo 50 straipsnis). Atsižvelgiant į nurodytus argumentus, siūlytina VII projekto 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 18 dalyje numatyti, kad kreipimasis į teismą sustabdo LRTK sprendimų vykdymą. Galbūt, kaip alternatyvą, būtų galima svarstyti variantą, kai kreipimasis į teismą nestabdo tų LRTK sprendimų, kurių nevykdymas nedelsiant, galėtų sukelti žalingus padarinius valstybės suverenitetui, visuomenės saugumui, sveikatai ar pan., vykdymo.</p>	<p><i>apeliacinis skundas, galioja nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos sprendimas, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinę teisę nustatomos laikinosios priemonės.“</i>). Atkreiptinas dėmesys, kad kitos visuomenės informavimo srityje veikiančios (savitvarkos) institucijos – Visuomenės informavimo etikos komisijos – sprendimai turi būti vykdomi (skelbiami) nepaisant jų apskundimo teismui fakto (žr. VII 46¹ straipsnio 7 dalį).</p>
	<p>85. Atsižvelgiant į VII projekto 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 2 dalies turinį, manytina, jog keičiamo VII 48 straipsnio 19 dalis turėtų apimti ir tuos atvejus, kai LRTK paskirtos baudos nesumokėtų <i>dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai</i>.</p>	<p>Neatsižvelgta. Projekto Nr. 1 25 straipsniu keičiamo VII 48 straipsnio 19 dalyje <i>dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai</i> neminimi, kadangi VII 48 straipsnio 3 dalyje nustatyta bauda netaikytina minėtiems paslaugų teikėjams. Pagal siūlomą teisinį reguliavimą, bauda <i>dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjams</i>, atsižvelgiant į jų veiklos ypatumus ir teisinės atsakomybės sąlygas, galėtų būti skiriama tik Administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) nustatytais atvejais už ANK 477 straipsnio pažeidimus.</p>
	<p>93. Atsižvelgiant į šios išvados 63 punkte išdėstytus argumentus, siūlytina NAĮ projekto 6 straipsniu keičiamo NAĮ 9 straipsnio 2 dalies 3 punkte atsisakyti žodžio „<i>žurnalistų</i>“.</p>	<p>Neatsižvelgta. Nežiūrint į tai, kad viešosios informacijos rengėjo apibrėžimas apima ir žurnalistus, vis dėlto, žurnalisto teisinis statusas yra ypatingas. Todėl konkrečioje teisės normoje, aptariančioje žurnalistinės etikos laikymosi reglamentavimą, svarbu pabrėžti žurnalisto, kaip ypatingo teisės subjekto, pareigas.</p>

Kultūros ministras
dr. Mindaugas Kvietkauskas

2020 10 05